

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4033 B.

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu de 500 fl. din ajutorul de stat al archidieceșei noastre transilvane, care este destinat pentru calificățiunea mai înaltă a clericilor din această archidieceșă la vre-o universitate, — se publică prin această concurs cu termen până la 5 Septembrie a. c. stilul vechiu.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din archidieceșă, cari sunt totdeodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate și voiesc a-și completa studiile lor la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au a subșterne la consistoriul archidieceșan până la terminul mai sus arătat suplicele lor instruite cu documentele necesare, anume: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical dela institutul seminarial archidieceșan de aici, apoi cu atestat dela medic despre aceea, că sunt deplin sănătoși și cu o declarațiune separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeș, ce li se va conferi, în fine au să anumească în suplică universitatea și facultatea, la care voiesc a-și face studiile, indicând totdeodată pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor principali, ce și au ales, p. e. pedagogia, istoria, filologia, ș. a.

Sibiu, 10 August, 1888.

Consistoriul archidieceșan, ca senat strîns bisericesc.

Miron Romanul, m. p.,
archiepiscop și metropolit.

Nicanor Frateșiu,
secretariu.

Sibiu, 22 August.

Curtea cu jurați din Arad a pronunțat verdictul „vinovat“ și tribunal a condamnat la un an închisoare și 500 fl. pedeapsă în bani pe un învățătoriu dela sate pentru nise articlii publicați în revista „Romänische Revue“, care se tipărește în Reșița montană.

Pe noi nu ne-a surprins verdictul juriului, deoarece am știut, că el nu poate fi pronunțat altfel, decât vinovat.

Nu ne-a surprins verdictul juriului, ci o espunem fără șfială, ne-a surprins acusa ridicată de procurorul regesc contra numitei reviste pentru publicarea acestor articlii.

Credința noastră este: că nouă romänilor, dacă în toată ziua am fi trași înaintea juriului, în toată ziua ni s'ar dicta asemenea pedepse, în toată ziua

FOIȚA.

Andrieu cel răsfățat.

(Urmare).

Căsătoria lui Andrieu o arangiasse lelea Dochie din interes și deși scia, că Andrieu nu iubese dela inimă pe Florica Nodului, totuși vedea o parte a dorințelor sale împlinite și adevă: câștigarea de avere, ce pe la ei se cam rărise și nu mai erau ceace au fost odată, căci: ce a fost dulce s'a mâncat, și ce a fost verde s'a uscat.

Nodul și soția sa Ileana nu avea nici cea mai mică presimțire, că căsătoria lui Andrieu cu fiica lor avea să urmeze din interes, și nici că-i poate lui plesni prin minte, că starea materială a lui Iacob Brătescul din Brătesci ar fi decădută, cum era, deoarece despre aceasta nimenea afară de creditorii cei rafinați, cari trăgeau interese grase nu avea nici cea mai puțină cunoștință; ba nici că s'ar fi adus cineva aminte.

Astfelu decisul lor deveni irevocaver și aceasta cu atât mai vîrtos, cu cât nici Florica nu obiec-tase pe față nimica în contră, ci ca o copilă carea nu presupune despre sine, că doară s'ar pricepe în ale căsătoriei și carea credea, că părinții ei, avînd

am fi espuși să auzim câte un verdict ca ce-l pronunțat în acest proces de presă.

Curentul este de această natură, și — așa se vede — în Ungaria nime nu se mai poate emancipa de sub acest curent.

Sub curentul păcătoș de ați s'au creat o mulțime de legi maștere naționalității noastre, sub curentul de ați a urmat o sumă de ordinațiuni dușmănoase liberei noastre desvoltări naționali, cari au mers mult mai departe ca însași legea; sub acest curent s'a creat practica la judecătoria, că în contra dispozițiunilor legii, s'a eschis pretutindenea usul limbei române; sub acest curent s'a dispus cassarea curții cu jurați din Sibiu; în fine sub acest curent lucră necontentit și terorizează presa, așa că ați în Ungaria numai un singur om mai are curagiul de a se opune curentului, și acesta ca orbul din evanghelie, a fost scos din sobor.

Și curentul de astăzi cere o totală desbrăcare de individualitatea noastră națională, și o totală amestecare în elementul unguresc, care e prezentat ca unicul factor în viața acestui stat.

O amalgamisare completă în limbă, în credință și în obiceiuri.

Aceasta o cere dela noi curentul de ați.

Și cine mai are curagiul să ceară executarea legală a legilor existente, cine mai cutează să se plângă contra asuprilor, cari pas de pas ni se fac, acela greșesce contra curentului, și acela trebuie pedepsit.

Norocul, că procurorul de stat nu pășesce în toată ziua contra noastră, căci în toată ziua ne-ar putea face câte un proces de presă, și în toată ziua ar trebui să auzim o condamnare.

Și dacă ne întrebăm, cine poartă vina la aceasta tristă stare de lucruri, trebuie să venim la concludiunea, că curentul e de vină. El a crescut așa de tare, încât, precum se vede, nime nu mai are să se opună, și să oprească vijelia, care ați mîne va trebui să se descarce, și împreună cu noi vor suferi toți cetățenii patriei.

Este preste puțință să nu fie venit până acum la cunosciința bărbații mai luminați ai unguirilor, că pe calea aceasta nu se va putea fericii statul.

Este preste puțință ca bărbații mai luminați să nu vină la convingerea, că cu închisoarea nu mai poate încuia gura presei naționalităților dela noi, dacă din alte considerante nu, cel puțin pentru ochii Europei, care are interes să vadă consolidat statul nostru pe base puternice în cele din lăuntru, căci pe o stare de lucruri creată cu ușile temniței, om cu mintea întregă nici odată nu zidesce.

vederi poate mai clare, nu credea, că vor lucra în detrimentul ei, nefericind-o cu căsătoria.

Deși lelea Dochie scia că Nodul e om putred de bogat, ea totuși nu se încumeta a dice cărc una despre averea, ce ar avea să primească cu Florica, ci să determinară a lăsa aceasta cestiune până după cununie, ca nu cumva să se întoarcă lucrurile pe dos și ei se rămână pe jos.

Scia ea, lelea Dochie, că s'ar fi putut totuși afla guri rele, cari se denunțe starea lor materială și să dea de gol și purtarea lui Andrieu, și în credința ei, ea nu s'a înșelat, căci gurile oamenilor numai pămîntul le poate astupa și gura taie mai afund decât sabia.

S'au aflat adevă oameni, cari au făcut atenți pe Nodul și soția sa Ileana, că badea Iacob Brătescu nu prea stă bine în cele financiare, cum a stat odată; și s'au aflat și de aceia, cari au produs date aproape positive despre multele purtări și fapte slabe săvîșite de Andrieu, că adevă: a pierdut sumedenii de bani în cărți și că el nu iubese pe Florica, deoatodă întreprinderea ar fi numai o întreprindere de rece speculă, de interes, de ași pune în ordine afacerile materiale devenite în mare disordine, și vorbind cea dreaptă, cam așa și era, căci li cam ajungea focul la unghii, ș'apoi lipsa te duce și unde nu ai voce. Ș'o fi ridicat Andrieu nasul a bună

În cele din urmă este preste puțință, ca bărbații mai luminați ai unguirilor să nu fie venit la convingerea, că pe calea aceasta a represaliilor în loc de a îndreapta rēul, mai mult strică, căci sînt timpuri, în cari dorința după martiriu devine fanatism, și fanatismul orbesce pe om. Dovadă fanatismul unguirilor cu maghiarisarea contra căruia luptăm noi în ușile temnițelor.

Revista politică.

Convenirile bărbaților de stat se comentează încă și acum, și în deosebi foile franceze aduc sciri din ce în ce tot mai importante. „Figaro“ a ajuns cu descoperirile lui așa de departe, încât împărtășesce, că deși nu s'a vorbit nimic în public de negocieri între Franța și Germania în privința Masuahului cu toate acestea e lucru constatat acum, că s'au schimbat depeșe între Goblet și Bismarck. Correspondentul din Londra al diariului „Journal des Débats“, care încă mai înainte anunțase despre un contract italo-ingles mai adauge la împărtășirile sale din trecut încă, că Italia s'a îndatorat a pune la dispozițiunea Engliterii un corp de 60.000 în cazul, când Englitera pe basa contractului cu Turcia ar întreni în Asia mică. Tot astfelu s'a îndatorat Englitera a apăra țermurile italiene în cas, când Italia s'ar afla încurcată în un eventual resbel cu Franța. Se asigura mai departe, că aceste sciri au produs o impresiune rea în cercurile conducătoare din Petersburg, din cauza relațiunilor nefavorabile, ce există între Italia și Rusia. Foile monarchiei noastre împărtășesc aceste vederi sub semnul întrebărei. Lor li se par mai autentice depeșele din Constantinopol cu privire la circulara ultimă a Porții adresată celorlalte state. Austro-Ungaria a declarat, că ea nefiind interesantă în cestiunea Masuahului, dar cerënd interesele politice a trăi în bune raporturi cu Italia, va îndatora pe supușii austro-ungari a se supune autorităților italiene. Germania earăși a răspuns, că fără a căuta dreptul de competiță în cestiunea aceasta, nu va pregăti Italiei greutăți. Franța s'a alăturat la punctul de mănecare al Turciei. Englitera, Rusia și Italia încă n'au dat nici un răspuns.

Foile Italiene aduc puține espuneri despre în-tēlnirea dela Friedrichsruhe și din ce în ce începe a se păstra o tăcere tot mai mare în această afacere, cu toate că la început diarele oficioase italiene se întreceau în optimismul lor. De când Crispi petrece însă în Roma chiar și diariul „Riforma“ începe a mistifica lucrurile și a se mulțumi cu aprefieri

seamă și mai pre sus, dar care-mi place, n'am ce-i face; trebui să se smerească și să caute petecul după sac.

Nodul ca om cu minte, după cum se ținea, n'ar fi creșut cei spuneau unii și alții despre Andrieu și părinții lui, Doamne păzesce, deoarece știut era nu numai în Brătesci, ci în tot ținutul, că badea Iacob este omul cel mai de stare și de avere, și că el tocmai din contră nu din interese de avere dorea de a vedea pe fiul seu aședat cu masă și nevastă și apoi nici că i au făcut lui amintire barem de un cruceriu de zestre, necum de sume cum i-se spunea a fi datorii badea Iacob, și împovorată averea lui din Brătesci cu datorii colosale. Câți oameni și femei, cari sciau pe Andrieu nu mergeau sau trimeteau vorbe drepte și nedrepte despre purtările lui Andrieu și starea lui badea Iacob.

Necum să dea Nodul creșmēt astorfeliu de fleacuri, cum dicea el, ci din contră ori-cine s'a încumetat să-i descopere defecte de ale lui Andrieu, sau să-i comunice date de starea materială a lui badea Iacob Brătescul, a fost dat afară pe ușe și considerat de un inamic al familiei sale, sau al lui Iacob Brătescul.

(Va urma.)

de totului-tot generale. „Coresp. de L'Est“ i se anunță, că publicul a început a deveni nervos și nemulțămît cu politica urmărită. In ceea ce privește însă amenințările dintre Paris și Roma — tot numita foaie asigură, că Bismarck a avertizat pe Goblet, că dacă voește, poate declăra resbel Italiei; în acest cas însă Germania e datoare în puterea tractatelor a susține oficial pe Italia și o va spriginî chiar și cu armată. Precum a promis Wilhelm II-lea țarului la Petersburg, că nu va alimenta nișuțele răsboinice, tot astfel a promis și Bismarck și în urma acelei promisiuni a chemat pe Crispi la Fridrichsruhe, unde i a dat sfaturi de moderațiune, ca nu cumva lupta actuală să degeneze într'o complicațiune de arme.

„Corespon. Pol.“ aduce mai multe espuneri de colorit politic, ce le-au făcut tâlharii, cari au prins pe fotografii Stoianov și l'au eliberat fără a pretinde vre-o sumă de bani. Hoții au declarat, că ei au intenționat prinderea unui ministru, în special a lui Stambulow, pentru a cărui eliberare ar fi pretins o sumă de 100,000 punți turcesci; după primirea banilor însă i-ar fi făcut apele. Ei au plănuît și o răpire a principelui Ferdinand de Coburg, pe când acesta se afla la mănăstirea Nillo, și că de sigur le ar fi succes, când 9 hoți din banda lor s'ar fi aflat la timpul determinat la postul lor. Mai mult i-a împedecat însă dela executarea planului acestuia temerea, că dacă ar prinde pe principele, Austro-Ungaria ar ocupa Bulgaria cu armată, ceea ce hoții nu voesc la nici un cas. După ce mai întrebă pe Stoianow despre situațiunea politică îi de clarară în fine, că ei toți sunt gata a se reintoarce la moșile lor, dacă guvernul va pronunța o amnestie, la din contră brigandagiul va ocupa în primăvara viitoare un teren cu mult mai mare, și în bande cu mult mai puternice vor ataca chiar și cetățile din Bulgaria.

Epilogul desculpării mele.

Arad, Iuliu, 1888.

(Urmare.)

Originea și dezvoltarea istorică a instituțiunei protopopilor formează cestiune de controversă între canoniști. Unii o derivă din instituțiunea chor-episcopilor (episcopi dela sate); ear alții, mai ales cei din România, vîd în aședemîntul chor-episcopilor originea episcopilor titulari. Cei mai mulți însă împărtășesc părerea celor dintăiu. În adevăr instituțiunea protoiereilor, cu numirea și în forma de astăzi, s'a dezvoltat după conciliile ecumenice din instituțiunea chor episcopilor, introdusă în biserică dela secolul al patrulea. Prin urmare numai teologi și canoniști de valoarea „preotului ortodocs“ pot să afirme, că la posturile de protopresbiteri ieromonachii nu pot fi aplicați din principiu.

Aceea însă, ce „preotul ortodocs“ nu mi-o poate dovedi nici cu canoanele, nici din scrisoarea Preasfințitului episcop Melchisedec, mi-o dovedesce negru pe alb cu un „decis“ al venerabilului consistoriu plenariu din Arad, care ca „jurisdicțiunea eparchială, după decidera actului de alegere de protopop al Lipovei, a adus conclud ca normativ pe viitoriu: „cumcă la posturi de preoți lumeni și protopopi călugării neputînd fi aplicați, nici a recurge nu sunt îndreptățiți, și încât ar recurge, recursurile lor sunt de a se respinge din oficiu.“ Apoi, fericit, că a dat de acest „argument“ puternic în contra mea, adauge cu mare patos:

„Deci, dacă dl Mangra nici acestor auctorități și dispozițiuni canonice nu se pleacă, dacă în butul acestora cutază doctrina sa falsă egoistică a o susține și propoveduî în public, precum o face aceasta în Nr. 38 al „Telegrafului Român“, atunci nu se supere dl Mangra, când i-se spune adevărul în față, că este răsăritoriu și neobedient, carele propagă anarchism în biserică! Au atunci, când dl Mangra ca un simplu călugăr ieromonach se scoală în public și atacă enunțiile sacre canonice ale episcopului seu și ale episcopatului întreg, al provinciei noastre metropolitane, — spriginite de un al patrulea Înalt Preasfințit arhieru, ca auctoritate de mare renume în cunoștința și interpretarea canoanelor bisericeii ortodocse — nu comite dl Mangra un fapt de neobediință și anarchism în biserică? resculându-se contra mai marilor sei, contra capilor bisericeii și contra decisiunilor competente ale jurisdicțiunei eparchiale? — și când aecasta o face unul, fiind și profesor de teologie, oare nu se dă esemplul cel mai rău elevilor teologiei spre a urma pe învățătorul lor în spiritul anarchismului, care învoalvă în sine nișuța de a ruina auctoritatea și disciplina publică în biserică?“

Am reprodus aceste frase goale, cuvinte fără idei, și idei fără realitate, ale „preotului ortodocs“, pentru-că nu puteam ilustra mai bine superficialitatea în gândire și neagra rătăcite, de care e condus acest propoveditoriu al „ortodocsiei.“ „Nu se pleacă auctorităților și dispozițiunilor canonice! atacă enunțiile sacre canonice ale episcopului seu: s'a resculat (nu cumva cu revolverul?) în contra mai marilor sei, contra capilor bisericeii și în contra decisiunilor bisericeii“ etc. . . Acestea și altele sunt amenințările copilăresci, de care se servese „preotul ortodocs“ ca să-mi înfunde gura, vîdînd, că altcum nu poate răsbi pe terenul discușiunilor științifice. Intențiunea e, ca în fața calumnie-

lor și atacurilor sale personale să-mi suprimie chiar și dreptul legitimei apărări; ear dacă totuși mă voiu folosi de acest drept, și mă voiu apăra, atunci punîndu-mi înainte „decisul“ consistorial, „enunțiatul sacru canonic“ al episcopului diecesan, să me dea soborului, ca pe un „păgân“ și „vameș“, ca pe un „resvretoriu“, „anarchist“, care nu vrea a se supune auctorităților legale bisericeii! *Horribile dictu!*

Ori-cine însă, care are simț moral și posedă măcar numai elementarele cunoștințe de drept, scie, că nime nu poate fi responsabil pentru infracțiunea unei legi înainte de a se fi promulgat, sau pentru nerespectarea vre-unei decisiuni judecătorești, care nu i-s'a publicat. Și eu întreb pe „preotul ortodocs“ să-mi spună: când au fost comunicate cu mine „spre scire și acomodare“ „enunțiile sacre“ ale episcopatului și decisiunea consistoriului eparchial? Nici când! Alt răspuns nu-mi poate da. Și nici „preotul ortodocs“ nu amintesce despre atare enunțiate și decisiuni prea înalte în corespondința sa din Nr. 28 al „Telegrafului Român.“ Cu toate acestea are curagiul și nesfiala de a mă acusa în public în Nr. 48: că m'am „resculat“ în contra decisiunilor competente ale jurisdicțiunei eparchiale! Câtă naivitate de o parte și cât cinism de alta!

Apoi, chiar dacă mi s'ar fi comunicat oficios decisiunea Ven. consistoriului, nu scie „preotul ortodocs“ că este deosebire între respectul și supunerea cătră lege și între aceea ce se numesce *critica* legii? A ne supune legilor datorim fie-care; dar supunerea aceasta nu suspendă libertatea cuvîntului, dreptul individului de a face cercetări critice asupra ori-cărei legi omenesci. Numai legile divine și acele legi și decisiuni, cari sunt aduse de auctoritatea infalibilă bisericească, nu pot forma obiect de critică în biserică. Astfeliu de auctoritate în biserică ortodocsă este numai *conciliul ecumenic*. „Preotul ortodocs“ nu va putea dovedi, că nu m'am supus decisiunei Ven. consistoriului eparchial, că a-și fi recurs în contra acestei decisiuni pentru vre-un post de preot lumean ori de protopop. Inconștient chiar, eu am respectat și respectez afirmativele „enunțiate“ ale Episcopului meu, inconștient, și, pentru-că nu recunosc pe „preotul ortodocs“ de organ competente a-mi publica în mod oficios decisiunile consistoriului eparchial, și încă accidentalmente în cuprinsul unei polemii țiaristice!

Făcînd dar convenita osebire între supunerea la legile ori decisiunile mai înalte și critica acestora, „preotul ortodocs“ mă va ierta, dacă, folosindu-me de dreptul ce-l am ca membru al bisericeii și ca teolog, voiu supune unei cercetări mai de aproape decisiunea venerabilului consistoriu privitoare la „călugări“, mai ales, că prin aceasta se crează în diecesa Aradului un regulament special, care atinge constituțiunea generală a bisericeii răsăritului. — În celea precedente, eu am arătat întru cât ieromonachii pot fi aplicați după ss. canoane în păstoria suflitească a creștinilor. Aci, prin urmare, me voiu ocupa numai cu forma decisiunei ven. consistoriului, fără ca să mă discut și asupra părții meritorie a lucrului.

De vom lua în privire canoanele, ori numai „statutul organic“ al bisericeii noastre, e preste puțință ca să nu observe și omul laic, că Ven. consistoriu plenar din Arad a trecut cu „normativul“ seu departe peste limitele competenței sale. În adevăr, activitatea consistoriilor noastre eparchiale la îndeplinirea posturilor bisericeii, după „statutul organic“ consistă: în cercetarea calificațiunei formale a celui ales în cutare post, în cercetarea și întărirea alegerei, dacă aceasta s'a făcut după regulamentele esistente. Ear cercetarea calitațiilor canonice ale alesului precum și decisiunea meritorie din privirea lipsei sau defectuosității acestor calități se țin exclusiv de competența episcopului, respective a sinodului episcopesc. Consistoriul plenar însă nu numai a trecut preste competența sa, când a adus „concluzul normativ“ „cum-că la posturi de preoți lumeni și protopopi călugării nu pot fi aplicați, ci face încă și o restricțiune vedită legii generale bisericeii, mai corect ȳis: *substituie canoanelor bisericeii universale decisul seu propriu*.

După constituțiunea bisericeii orientale episcopul se ajută în guvernarea bisericeii cu clericii capabili din eparchia sa, numiți pentru acest cuvînt *oficiali eclesiastici*. Ear servițele, cu care sunt însărcinați asemenea clericii se numesc în genere *oficie eclesiastice*. Nicăiri însă canoanele nu fac distincțiunea esențială, care o face Ven. consistoriu din Arad, între oficele sau posturile bisericeii pentru preoții lumeni și cele pentru călugări! Apoi regula juridică ȳice: *lege non distinguente nec nostrum est distinguere*. Dar o astfel de distincțiune între posturile bisericeii pentru „preoții lumeni“ și posturile bisericeii pentru „călugări“ în privirea constituțiunei particulare a bisericeii noastre din Ungaria și Transilvania, poate să aibă și urmări funeste chiar, căci, pe temeul „statutului organic“ nu se poate cu nimic dovedi, că posturile de vicari episcopesci, apoi posturile de asesor ordinari în senatele bisericeii ale consistoriilor eparchiale, nu sunt posturi pentru „preoții lumeni.“ Și totuși posturile acestea în Metropolia noastră sunt ocupate aproape numai cu „călugări.“ *)

Sunt în adevăr și călugări, cari cu desăvîrșire nu pot fi aplicați în servițele bisericeii. Acestia sunt megalochimnii. Și „preotul ortodocs“ vrînd să discute cestiunea despre aplicabilitate ori neaplicabilitate a călugărilor în oficele bisericeii din punct de vedere canonic, trebuia să fie

*) La noi în arhiericească sunt în majoritate asesorii căsătorii.
Red.

nainte de toate în clar cu două lucruri: întâiu cu *ordurile* monachale, ca să scie face deosebirea între *simplu călugăr*, care nu e decăt un *laic*, și călugărul *chirotonit* (ieromonach), care e adevărat *presbiter*; apoi să fie în clar și cu *gradurile* monachale, ca să scie deosebi *chipul cel mic* de *chipul cel mare*. Dar cucernicia sa stă departe de asemenea reflecșiuni și nici atăta nu scie, că „călugăr“ și „monach“ sunt două cuvinte, care esprim aceași noțiune; de aceea și întrebunțează de repetit-ori vorbele: „călugăr ieromonach“ într'o legătură gramaticală, ca și când noțiunea „călugăr“ nu s'ar cuprinde în noțiunea „ieromonach.“

(Va urma.)

Inscințare.

Înmatricularea scolariilor pentru anul scolaric 1888/9 la scoalele medii gr. or. române din Brașov se va face în 29, 30 și 31 August, 1888 st. v. dela 8—12 oare a. m. în cancelaria subscrisei direcțiuni, ear în 1 Septembrie la 9 oare se va ține festivitatea de începerea anului scolaric în sala cea mare a institutului. Esamenele de primire și de emendare se fac în ȳilele amintite dela 3—5 oare p. m.

Scolarii, cari vin dela alte institute, vor produce testimoniu scolaric, de botez, de vaccinat și revaccinat, precum și toți scolarii, cari voesc a fi primiți în clasa I gimn. sau clasa I reală.

Acei scolari, cari nu s'ar presenta la înmatriculare în ȳilele ficsate, se vor primi numai dacă vor produce un testimoniu valabil, că au fost împedecați prin morburii sau altă forță majoră.

În clasa I gimn. vor fi primiți pe basa legii și a ordinațiunilor ulterioare numai 60 de scolari și anume: Mai întâiu cei din Brașov; apoi din ȳinutul Brașovului; și în fine din alte ȳinuturi.

Părinții, tutorii sau ingrigitorii se fac atenți la aceasta dispozițiune, căci completându-se numărul de 60 în clasa I gimnasială preste acesta numai pot fi primiți alți scolari

Scolarii, cari vin dela alte institute de ori-ce categorie pot fi supuși unui examen de primire. Acei scolari, cari se primesc mai întâiu în institut, cu excepțiunea scolariilor dela scoala normală gr. or. rom. din Brașov, plătesc tacsă de primire de 2 fl. v. a. Didactru este la gimnasiul infer. și scoala reală inferioară pentru gr. or. și gr. cath. 6 fl. 30 cr.; la gimnasiu superior și la scoala comercială e 10 fl. 50 cr. Cei de alte confesiuni plătesc didactrul împătrit.

Se eliberează de didactru scolarii, cari dovedesc sărăcia lor cu atestat de paupertate dela primăria respectivă subscris de parochul locului, avînd în studii calcul general: Bine, ear purtarea morală cel puțin corăspunȳătoare legilor scolastice.

Brașov, în 18 August, 1888.

Direcțiunea scoalelor medii gr. or. române.

NB. Celelalte țiare române din patrie sunt rugate a reproduce aceasta inscințare.

Varietăți.

* (Sfințire de biserică.) Din Beinș primim scirea, că pe sfîrșitul săptămănii acestia se așteaptă să sosească acolo Escelenția Sa arhieriscopul și metropolitul nostru Miron Romanul, și Preasfinția Sa episcopul diecesei Aradului Ioan Mețian, cari vor săvîrși sfințirea bisericeii nouă din comuna Mezieș, locul natal al Escelenției Sale, metropolitului, ca o rară festivitate bisericească. După cum suntem informați din alta parte, Escelenția Sa arhieriscopul și metropolitul nostru va plecă de acasă Joia viitoare, cu trenul de dimineață spre Beinș, în scopul amintit și va fi însoțit de mai mulți funcționari bisericeii din gremiu. Sfințirea bisericeii se va săvîrși în Dumineca viitoare.

* (Himen.) După cum ni ses crie din Brașov, Sămbătă la 6 oare d. m. s'a săvîrșit în biserică din Brașovul vechiu cu mare festivitate cununia dlui Valeriu Bologa, director la filiala din Brașov a institutului de credit și economii „Albina“, cu dșoara Lucia Pușcariu, fiica dlui avocat Iosif Pușcariu din Brașov. Felicitațiunile noastre.

* Ministrul afacerilor publice și de comunicațiune, Baross, a publicat o ordinațiune, în care face cunoscut, că din 10 Oct. a. c. începînd se va ține la Budapesta un curs de 10 luni pentru instruirea candidațiilor telegrafico postali. La acest curs sunt primiți numai persoane, cari au implinit 18 ani, au absolvat vr'o universitate, scoală politehnică sau silvanală; se primesc însă și absolvenți de gimnasiu sau și foștii oficeri. În cursul amintit se vor preda toate cunoștințele de lipsă pentru oficianții de postă și telegraf, și se vor propune și limbile: francesă, croată și germană. În funcțiuni se vor aplica numai după trei luni de pracsă și după esamenul de calificațiune.

† Dr. **Nicolau Pop.** *Nulla dies sine linea.* Numai câte va zile au trecut, de când am trebuit să punem semnul crucii înaintea numelui unui bărbat vrednic, și astăzi trebuie să semnalăm moartea altui bărbat valoros pe cariera sa, căci conectorul și profesorul dela gimnasiul nostru din Brașov, Dr. **Nicolau Pop.**, a fost unul dintre cei mai distinși profesori, și suntem datori, ca să revenim asupra activității sale barem în câte-va cuvinte.

Densul, deși fiul unui preot cu stare materială poate destul de modestă, împins de dorul științei, a dat pept cu greutatea de tot felul, cu cari un tânăr român au avut și are a se lupta, și a nisuit a se înarma cu forțele științei pentru profesură, pentru care are mare vocațiune, câștigându și la universitatea din Viena chiar și rangul academic de Doctor în filosofie, ce pe timpul seu, mai ales între români, era un lucru nu de toate zilele.

Terminând cu un astfel de succes cursul universitar, la anul 1866 fu denumit de profesor de istorie la gimnasiul nostru din Brașov, și alături de cele mai bune puteri didactice, cum a fost și colegii sei de odinioară Meșiotă și Lăpădat, totdeauna a fost stimat de colegii și iubit de elevii sei. Ear despre încrederea, ce și-a știut asigura la superiorii sei, dovadă e, că la anul 1881 a fost denumit de conector; pe când viața sa publică o caracterizează destul de eclatantă, în mai multe perioade a fost ales de deputat sinodal și asesor onorariu în consistoriul nostru arhidieceșan, ba într'un rând chiar și de deputat la universitatea săsească. Un gol mare a lăsat deci răposatul profesor Dr. Pop după sine, și noi alături de toți, cari l'au cunoscut, numai regreta putem prea de timpuriu lui moarte. Din partea familiei primim următorul necrolog:

Dr. NICOLAU POP

conector și profesor la gimnasiul român gr. or. din loc, asesor al consistoriului arhidieceșan gr. or. român, secretariu al Reuniunii femeilor române etc.

devotat instrucțiunii tinerimei și luminării națiunii sale în decurs de 22 ani, a încetat din viață după un morb îndelungat în al 48-lea an al vieții sale astăzi în 19/31 August la 4 oare dimineața.

Rămășițele pământesci ale adânc regretatului se vor ridica Duminecă în 21 August (2 Septembrie) la 3 oare d. a. din locuința sa, Groaver Nr. 405, și se vor așeza spre repaus etern în cimiteriul bisericii Sf. Nicolae.

Despre această ireparabilă pierdere încunoscî înțeză cu profundă durere:

Brașov, în 19/31 August, 1888.

Polina Pop nasc. Cristu ca soție, cu fii *Elvira* și *Aureliu Nicolae Popovici* preot, *Elena Popovici* părinți. *Ana Z. Pop*, *Elena Comănescu*, surori. *Maria Cristu*, soacră. *Elisa Mureșian*, *Sofia Mureșian*, *Alexandrina Cristu*, cumnate. Dr. *Iulius Mureșian*, *Iosif Comănescu* preot, cumnați.

* (Fidanțare.) Conform scirilor sosite din Grecia și Germania, principele de coroană grecesc s'a încredințat pe princesa Sofia de Prusia, a treia fiică a răposatului împărat Friderich III lea.

* (Esposiția în Sibiu.) Dumineca la 11 oare s'a deschis în Sibiu în mod sârbătoresc a doua esposiție periodică în localitatea dela „Gesellschaftshaus în prezența șefilor dela diferitele oficii publice din loc și un numer frumuseț din clasa industrișilor. Vorbirea de deschidere o a ținut dl director al reuniuni industriale Martin Schuster. Apoi a ținut o vorbire în limba maghiară dl Ottocar Taborszky, directorul museului tehnologic din Budapesta, care a arangiat esposiția. Esposiția va dura până la 23 a l. c. n. Lucrurile espuse sunt: diferite lucruri industriale făcut de sodali și de ucenici de aici și din alte orașe din comitatul Sibiului precum și mașini și instrumente dela museul amintit din Bpesta. În aplicarea și manauarea acestor mașini se dau și indigitări. Esposiția e deschisă dela 9 oare a. m. până la 6 oare seara. Prețurile de intrare sunt 20 cr. de persoană. Bilete de abonament pentru întreaga durată a esposiției 1 fl. de persoană, soldați dela sergenți în jos, studenții, și copii 10 cr. de persoană pentru fie-care di. Reuniuni, asociațiuni, cu un cuvânt societăți de cel puțin 10 persoane pot să-și procureze și bilete de reuniuni cu 10 cr. de persoană.

* (Istoria românilor din Dacia traiană.) Cetim în „Telegraful“ din București: D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași și unul dintre redactorii „Revue historique“ din Paris, cea mai renumită revistă istorică a întreprins o nouă lucrare istorică de o însemnătate capitală, anume: *Istoria românilor din Dacia traiană*. Volumul prim din acest studiu complet a apărut deja în 624 pagini și cuprinde istoria veche până la întemeierea țerilor române. Volumele viitoare în numer de 5, vor apăre în interval de 6 luni și vor cuprinde es-

punerea istoriei românesce până la unirea principatelor (1862). Această colosală operă va umple un gol simțitoriu în ramura istoriei noastre.

* (Rescumpărarea regaliilor.) Proiectul pentru răscumperarea regaliilor începe de pe acum a întâmpina o reacțiune foarte mare în ungurii din Ardeal. Aceasta se vede mai cu seamă din un apel, prin care baronul George Banffy a conchemat pe toți cei interesați la Cluș unde s'au sfătuit, ce mijloace au să folosească contra numitului proiect. Baronul ardelean provoacă pe proprietari a-și deschide ochii. Dacă încep a striga ungurii, ce se ăicem noi români, pentru-că e sigur, că noi și în aceasta privință o vom păți. Altfeliu asupra acestei teme vom mai reveni după trebuință.

* (Boulaenger.) După isbândile câștigate la alegeri, generalul Boulaenger a întreprins a lungă călătorie. El a petrecut mai multe zile în Brussella, unde a convenit des cu Victor Napoleon, acum se află prin Rusia.

* (Programul festivităților în Roma pentru împăratul german.) Programul festivităților, ce le va arangia cetatea Roma în onoarea împăratului Wilhelm II-lea consistă din următoarele puncte: „Kantante“ mari, compuse de măestrul Vessela și esecutate de șapte capele unite. 2. Conduct de facile însoțit de musică. 3. Primirea măreață pe Capitol. 4. Iluminare fantastică a Coloseului, forului roman, forului traian, panteonului a piștii Vitorio Emanuelo. 5. Reprezentațiunea de gală „Othello“ în teatru Argentina. 6. O festivitate a reuniunii artistice germano-italiene. Ceea ce se va întreprinde din partea regimului în onoarea înaltului oaspe, încă nu e cunoscut. Se cred însă, că regimul nu se va mărgini numai pe lângă programul stabilit, conform căruia se va face o revistă la Centocelle și o vizită în Neapolea.

* (Cel mai vechiu cort (paraplev). Cel mai vechiu cort, despre care pomenesce istoria e din anul 802. Atunci trimise abatele Alcuin de Tours episcopului Arno de Salisburgia un cort cu următoarele vorbe: Îți trimit un acoperiș ca scut, ca să împedec ploaia de pe capul teu venerabil.

* (Curagiu de hoț.) Din Timișoara se scriu următoarele: Sergentul de poliție din loc, Posanek, a fost însărcinat să escorteze pe vestitul George Pataky la Arad. În cupeul de clasa III-a, în care se suiră ficiorul codrilor și sergentul de poliție se mai aflau doi oameni. O parte bună a călătoriei Pataky arăta cea mai mare umilință. Intre Glogoveț și Arad însă, pe când trenul mergea mai tare, hoțul se sculă d'odată dela locul lui, dete câte o isbitură celor din cupeu și sări pe fereastra cupeului fără să-l poată cineva împedeca. Cum cădă la pământ, o luă la fugă și până să se oprească trenul s'a perdut din vedere. Acum e urmărit pe toate potecile.

* (Cum trebuie să se crească pui de curcă.) Eată, ce scrie în această privință „Gaz. Săteanului“: Se scie cu câtă anevoință se pot cresce puii acestui gălinceu.

Dacă s'ar avea mai des în vedere următoarele reguli pentru crescerea puilor de curcă, de sigur că s'ar vedea tot pe atâtea curci câte găsece.

A nu se ținé în ploae și nici în umeđeală, ci în un loc călduros și sănătos.

A nu se ținé săptămâna dintâiu slobozii p'afară.

A nu lăsa puii de curcă în soare, căci rasele solare au de efect adormirea și uciderea — ca și ploaea — a puilor de curcă.

Hrana și beutura să le fie întăritoare.

În apa de beut să li se toarne — treptat — câte puțin vin.

Hrănirea să constea din o amestecătură de lapte acru cu făină de orz, în care să mai adaugă urđici tocate, puțin pătrungel, ceapă, foi de absint și la kilogramul de făină 10 grame de sare și cât ei cu două degete pucioasă pisată.

Curcele trebuie crescute la aer curat și în curățenie, în locuri uscate, nășipoase și pe unde, când se fac mai mari, să și găsească singuri hrana lor preferată, care constă în insecte.

Cu cât curcele vor trăi mai slobode, ear nu în cotețe, cu atât carnea lor va fi mai gustoasă.

Bibliografie.

În curând va eși de sub tipar edițiunea a doua revăđută și înmulțită a „*Higienei populare*“ cu privire la săteanul român“ de Dr. *G. Vuia*, medic curant la băile Herculane (Mehadia), fost profesor de igienă. Cu figuri în text. Carte aprobată de ministeriul de culte și instrucțiune din România ca manual pentru scoalele medie; recomandat prin cerculariu de autoritățile române diecesane din Sibiu, Blaș, Arad, Lugoș și Caransebeș. Prețul 1 fl. sau lei 2.50. Orșova 1888. Cu tipariul lui I. Handl. Se poate procura dela autor în Herkulesfürdö.

Mulțămită publică.

Corpul învățătoresc din Poiana, prin subscrisul aduce mulțămită publică tuturor acelor factori și p. t. domni, cari au binevoit a contribui în decursul a lor 4 ani espirați, la sporirea și îmbunătățirea bibliotecii scolare dela scoala poporală gr. or. din Poiana.

a) Prin ajutoare banale: Onoratul comitet paroch. din Poiana, având în vedere înaintarea și răspândirea instrucțiunii scolare, în anul 1884 plătesce cărțile de Riurean în preț de 4 fl. 85 cr., ear pe anii 1885 și 1886 tot spre scopul acesta votează ajutoarele de câte 30 fl., din cari s'au cumpărat cărți pentru bibliotecă.

Corpul învățătoresc din Poiana, în 26 Decembre 1885 a dat o producțiune literară, din care a rezultat venitul curat de 21 fl. 13 cr. în folosul bibliotecii;

b) Prin donațiune de cărți. 1. Dela particulari: Asociațiunea Transilvaniei donează 2 opuri. Invățătorul din Poiana Emanuil Beșă 11 opuri; păr. Nicolae Măneguț 1 op de mare însemnătate; Dr. Stefan Păcurariu 1 op; Dr. Solomon 2 opuri; Ioan Hannia 1 op; George Ghișe din Poiana un „Apostol“; Ilie Georgescu 2 opuri; Ioan Branga 1 op.

2. Dela autori: Părintele Ioan Popescu donează „Educațiunea națională“; Făgărășan și Moldovan „Geografia pentru scoalele poporale“; Darius „Geografia pentru scoalele poporale“; Georgiu Moian „Economia câmpului și grădinăritul“.

Asemenea redacțiunile revistelor „Biserica ortodoxă“ și „Lumina pentru toți“ din București, începând din anul trecut, au trimis gratuit revistele cu același nume.

Urmeze onoratul public și în viitoriu astfel, și va contribui la îmbunătățirea scoalelor poporale și prin acestea la îmbunătățirea sorții poporului român. Poiana, la 20 August, 1888.

Ilie Georgescu,
bibliotecariu.

Din public.

Invitare și rogare către onoratul public român.

Societatea pentru fond de teatru român va ținé adunarea sa generală din anul acesta la 29 și 30 Septembrie st. n. în Lugoș.

Pentru facerea pregătirilor de lipsă, ca această adunare să satisfacă așteptărilor, din inteligența Lugoșului s'a constituit un comitet de 21 membri. Aducând aceasta la cunoștință publică, ne luăm voia a ne adresa către onoratul public român cu rugarea, să binevoiască a participa la această adunare generală în număr cât se poate de însemnat, căci numai astfel putem spera un succes favorabil material și moral pentru societatea de fond teatral.

Observăm totodată, că pentru încortelarea oaspeților s'au făcut deja dispozițiunile recerute și cei ce doresc a lua parte la adunarea generală de estimp și doresc a reflecta la cortel liber: sunt rugați să binevoiască a se insinua cât de curând la subscrisul comitet.

Programa festivităților se va publica mai târziu.

Din ședința comitetului arangiatoriu, ținută în 26 August, 1888.

Mich. Bésán.,
președinte.

Dr. Petroviciu.,
secretar gen.

Loterie.

Sâmbătă în 1 Septembrie, 1888.

Viena:	31	50	39	82	59
Timișoara:	54	83	11	5	90

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 Septembrie 1888.

	Viena	B.-pesta.
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	101.90	101.90
Renta ung. de hârtie	91.60	91.60
Renta de aur austriacă	111.60	111.50
Imprumutul drumurilor de fer ung.	148.25	148.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	98.25	98.20
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	114 —	114 —
Obligațiuni urbariale ung.	105 —	105 —
Obligațiuni urbariale ung. cu sorți	104.90	101.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea ăecimeii de vin	100.50	100.50
Sorți unguerești cu premii	131.40	131.50
Sorți de regularea Tisei	125 —	125 —
Sorți de stat dela 1860	138.50	138 —
Acțiuni de bancă austro-ung.	871 —	865 —
Acțiuni de bancă de credit ung.	305.50	303.75
Acțiuni de credit anstr.	309.30	311 —
Serisuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101 —
Obligațiuni urbariale tem.-băn.	104.75	104 —
Obligațiuni urbariale tem.-băn. cu sorți	104.75	104 —
Obligațiuni urbariale transilvane	104.50	104 —
Obligațiuni urbariale croato slavonice	104.50	—
Galbin	5.85	5.83
Napoleon	9.73	9.75
100 marce nemțesce	60 —	60.10
London pe (poliță de trei luni)	123 —	123.30

Pr. 594. [1910] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante stațiunile învățătoresci la scoalele noastre confesionale din parochiile:

1. Slimnic. 2. Gușterița. 3. Loamneș-Mândra, pentru prevederea acestora cu învățători definitivi, prin aceasta se escrie concurs.

Cu aceste stațiuni învățătoresci sunt împreunate următoarele

Emolumente:

ad 1. Slimnic, 150 fl. în bani, quartir natural în edificiul scoalei, 2 ° lemne de foc.

ad 2. Gușterița, în bani 135 fl., prin repartitiune dela popor și 50 fl. din cassa alodială comunală, folosirea unei grădini în curtea scoalei și a două verzării, quartir natural în edificiul scoalei și lemne de foc după trebuință.

ad 3. Loamneș-Mândra, 150 fl. în bani, de fie care casă câte o fiertură și lemnele de foc trebuincioase.

Reflectanții la una sau alta din aceste stațiuni, cererile concursuale instruite cu documentele recerute, se le înainteze la oficiul protopresbiteral subscris în termen de 30 zile dela prima publicare a concursului în foaia archidieceșană „Telegraful Român.”

Se cere ca concurenții să fie bine vërșati în cântările bisericesci și în tipic, atât pentru biserică, unde Dumineca și sërbitoarea vor ține strană, cât și pentru întrunirea băeților în scoală.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului, în conțelegere cu comitetele respective.

Ioan Hannia,
administrator protopopesc.

Nr. 264. [1909] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

1. Baștea-Holdea-Coșești, cu salariu anual de 254 fl. 40 cr. și adică: a) 120 fl. în bani; b) 112 măsuri de cucuruz în boabe, compute după calculul de mijloc à 1 fl. 20 cr. 134 fl., apoi c) quartir liber și d) 24 ° lemne.

2. Brisnic, cu salariu 220 fl. 80 cr. și adică: a) 100 fl. în bani, b) 80 măsuri cucuruz à 1 fl. 20 cr. 96 fl., c) 4 măsuri fasole à 1 fl. 20 cr. 8 fl. 80 cr.; d) folosirea a două grădini cu venit anual de 20 fl., apoi e) quartir liber și 4 ° de lemne.

3. Fintoag, cu salariu de 200 fl., solvinđi în 4 rate treilunare anticipative, quartir liber și 8 ° lemne.

4. Lăpugiul-superior, cu salariu de 300 fl., solvinđi în 4 rate treilunare anticipative, quartir liber și 9 ° lemne; apoi pentru serviciul de cantor câte 40 cr. dela înmormântarea oamenilor în vërștă și câte 20 cr. dela înmormântarea pruncilor.

5. Rădulesci-Stregoanea, cu salariu de 200 fl., solvinđi în 4 rate treilunare anticipative, quartir liber și 8 ° lemne.

6. Tissa, cu salariu de 214 fl. și adică: a) 110 fl. în bani, b) 80 măsuri cucuruz, 96 fl., c) 4 măsuri fasole 8 fl., quartir liber și 8 ° lemne.

În comunele de sub 1, fiind scoale în fie-care comună, învățătorul va fi datoriu a ține prelegeri tot a 3-a și din comună în comună.

Doritorii de a ocupa una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu până la terminul sus-indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Dobrei.

Dobra, la 6 Iuliu, 1888.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 250. [1908] 1—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stipendii, și anume:

A. 1. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Marmovici”, pentru studenți de gimnasiu.

2. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană”, pentru studenți la gimnasiu.

Mai departe fiind vacante:

B. 3. Un ajutoriu de 20 fl. pe an din fundațiunea „Tofăleană”, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofăleu”, cari ar voi să învețe vre-o meserie oare-care.

4. 4 ajutoare à 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voiesc a învăța vre-o meserie, dar mai cu seamă: rotăria, lemnăria (bărdășia), făurăria, măsăria, (têmplăria), cismăria, pălărieria, curelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin aceasta se escrie concurs.

Cererile au a se înainta comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiiu până la 30 Septembrie st. n. 1888.

Cererile intrate mai târziu nu se vor considera

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—2 au să acludă la suplicile lor:

a) carte de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu scolastic de pe se mestrul al II-lea al anului scolastic premergătoriu;

c) atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului, în care cercețază scoala de present;

d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literilor fundamentale la obținerea stipendiului de sub 2. din fundațiunea „Galliană”, *ceteris paribus* va avea preferință acela dintre concurenți, carele va dovedi, că se trage din familia fundatoriului, și anume din familia „Pop și Anton.”

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. 3—4 au să prezente următoarele documente:

a) atestat de botez în original sau în copie legalisată;

b) testimoniu scolastic de cel puțin 4 clase elementare;

c) contractul încheiat cu măestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. de lege XVII din 1884) în original sau în copie legalisată, și o adeverință dela măestru despre succesul, cu care lucră.

d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) adeverință dela părinți sau tutori, că sunt deciși, a lăsa pe fiii sau pupili lor la învățatură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiiu la 21 August, 1888.

G. Baritiu. Dr. Ioan Crișianu,
secretariu II al asociaț.

Nr. 514 [1911] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele din parochiile mai jos însemnate se escrie prin aceasta concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare, și anume:

1. Bonțida, cu salariu anual de 200 fl., ce se încasează din repartițiune dela popor.

2. Chiuiesti, cu salariu anual de 240 fl. din repartițiune dela popor și câte un car de lemne de foc dela părinții fie-cărui elev, din cari lemne este de a se încălđi și odaia scolară.

3. Deeș, cu un salariu de 100 fl. Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi învățătoresci au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsem-

natul oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Deeș, 4 August, 1888.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr. or. al Deeșului, în conțelegere cu scaunele scolare respective.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 346. [1912] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc dela scoala gr. or. din Căcova, protopresbiteratul Seliștei, se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele:

1. Salariu în bani gata 250 fl. v. a. ce se va plăti în rate lunare.

2. Locuință în edificiul scoalei, computată în 20 fl. v. a.

3. Lemne pentru încălđit, compute în 24 fl.

4. Folosința din grădina scoalei, computată cu 6 fl. v. a. Preste tot 300 fl. v. a.

Cei ce reflectează la acest post, să se prezenteze într-o Duminecă sau sërbitoare în biserică spre a documentă desteritatea în cântări, deoarece vor fi datori a ține strană în biserică.

Cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare, să se aștearnă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul susindicat.

Seliște, 12 August, 1888.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 316. [1913] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci vacante la scoalele din comunele mai jos numite din protopresbiteratul Devei se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima aparițiune a concursului în foaia „Telegraful Român.”

1. Sântandreeș, cu salariu anual de 300 fl., quartir și 16 metri de lemne, din cari se va încălđi și scoala.

2. Chergeș, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

3. Popești, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne.

4. Bătrâna, cu salariu anual de 150 fl. și 54 măsuri bucate în grâu și cucuruz, quartir și 30 metri de lemne.

Doritorii de a reflecta la vre-unul din aceste posturi au a-și așterne suplicile lor de concurs instruite în sensul legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis

Deva, la 29 Iuliu, 1888.

Pentru comitetele parochiale:

Ioan Papiu,
ppresbiter.

Nr. 346. [1914] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor de învățători dela scoalele rom. gr. or. din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul Iiei, se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

1. Glodghilești, cu un salariu de 159 fl. în bani gata, din repartițiune; în naturale 41 măsuri mari de cucuruz à 1 fl. 41 fl., quartir în edificiul scoalei cu 2 încăperi și cămară 18 fl., lemne pentru foc 2 orgi lungi 12 fl., una grădinuță pentru legumi 4 fl.; cu totul 234 fl.

2. Runcșor cu filia Vica, cu leafă anuală 120 fl. în bani, în naturale 120 ferdele, 1/2 grâu 1/2 cucuruz, quartir, și 3 stângini cubici de lemne, din care are a se încălđi și scoala.

3. Micănesci, cu salariu anual de 150 fl., bani solvinđi prin repartiție în patru rate, și lemne de încălđit după trebuință.

Dela fiitoriu învățătoriu aci se cere să fie cântăreț bun, având acela a ține strana la utrenie și la liturgie, pentru care va fi remunerat cu 1/4 parte a veniturilor din biserică.

4. Cărmăzănăști, cu filia Boiul de jos, cu salariu de 100 fl., quartir și lemne de încălđit.

Doritorii de a ocupa vre-una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iiei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Ilia, la 3 August, 1888.

Avram P. Pécuaru,
protopresbiter.

Nr. 304 [1915] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

1. Făgăraș, cu salariu anual de 150 fl. în bani gata, solvibili în rate lunare anticipative, folosirea a două grădini scolare și a unei Delnițe cu venit anual de 18 fl. v. a., quartir liber și 3 orgii de lemne pentru încălđitul scoalei și al quartirului. Învățătoriu fiind și ca cantor la biserică va avea o remunerațiune anuală de 30 fl. v. a. și venitul dela umblarea cu icoana la Nascerea Domnului.

2. Veneția inferioară, postul secundar cu salariu anual de 200 fl. v. a., quartir liber și lemne de foc.

3. Șinca-nouă, cu salariu anual de 200 fl. și lemne de foc necesare.

4. Perșani, cu salariu anual de 150 fl., în bani și 4 cupe de bucate dela fie-care copil umblătoriu la scoală.

5. Luța, cu salariu anual de 120 fl., și lemne de foc necesare.

6. Șona, cu salariu anual de 120 fl., și lemne de foc necesare.

7. Hurez, cu salariu anual de 120 fl., quartir liber și lemne.

8. Riușor, cu salariu anual de 80 fl. și lemne de foc.

9. Rucăr, cu salariu de 120 fl. și lemne de foc.

10. Grid, cu salariu anual de 120 fl. quartir liber și lemne de foc.

11. Comana-superioară, cu salariu anual de 100 fl., quartir și lemne de foc.

12. Breaza, postul secundar cu salariu anual de 200 fl. quartir liber și lemne de foc.

13. Voivodenii mari cu salariu anual de 90 fl. și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare subscrisului oficiu până la terminul sus indicat.

Făgăraș, 6 August, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Făgărașului.

Iuliu Dan,
adm. prot.

Szám. 1357-1885 tanf. [1904] 2—3

Hirdetés.

A néposzi községi elemi román tan nyelvü vegyes népiskolánál rendszeresített és 400 frt. évi fizetés és lak—s kertilletménynek természetben leendő ki nem szolgáltat hatása esetén 100 frt. illetményvel egybekötött rendes tanítói állásra pályázatot hirdetek. — Folyamodók sajátkezüleg magyar és román nyelven irt, keresz, oklevél, egészségi, szolgálati és erkölcsi bizonyítvány nyal fölszerelt kérsőket az illető kir. tanfelügyelő útján folyó évi szeptember 20-ig adhatják be hozzám.

Besztercze, 1888 augusztus 28.

Havas Gyula,

Besztercze-Naszódvármege kir. tanfelügyelője